

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 66.100 van 29 april 1997
in de zaak A. 72.355/VII-14.988.**

In zake : Geert DESMET,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. CORNELISSEN,
kantoor houdende te EVERGEM,
Langerbrugsestraat 16 a

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat E. VAN ACKER,
kantoor houdende te GENT,
Brugsesteenweg 318.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Geert DESMET
op 5 december 1996 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de
Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van
7 oktober 1996, waarbij het beroep aangetekend tegen de
beslissing van de bestendige deputatie van de provin-
cieraad van Oost-Vlaanderen van 18 april 1996 houdende
het weigeren van de vergunning voor het veranderen van
een vergunde inrichting, gelegen te 9968
Assenede-Oosteeklo aan de Hazelarenhoek 25, ongegrond
wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 10 februari 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 februari 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. CORNELISSEN, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. VAN ACKER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker over een vergunning beschikt voor het uitbaten van een veehouderij gelegen te Oosteeklo aan de Hazelarenhoek 25 en omvattende volgende dierenaantallen : 82 grote zoogdieren, 19.500 braadkippen en 55 varkens; dat met de bestreden beslissing de door hem gevraagde milieuvergunning wordt geweigerd voor de uitbreiding en omvorming van de bestaande veehouderij door :

- vermindering met 140 m³ mestopslag tot een totaal van 640 m³ en vermindering met 55 gespeende varkens;
- uitbreiding met een kippestal voor 18.000 braadkippen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige

middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoeker voor wat betreft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel volgende uiteenzetting geeft :

"De aanvraag van verzoeker beoogt de omvorming en uitbreiding van een bestaande landbouwexploitatie.

Door de bestreden beslissing wordt de uitbating van verzoeker in haar huidig bestaan bedreigd.

De vraag om het bestaand landbouwbedrijf te veranderen en onder de aldus gewijzigde vorm verder te exploiteren (afbouw varkens en uitbreiding braadkippen) vloeit voort uit een commerciële en economische noodzaak, die aan de hand van de onderstaande commentaar en de bijgevoegde stukken voldoende aannemelijk is :

Het is algemeen bekend dat de Belgische en zelfs de volledige Europese rundveehouderij zich reeds enige tijd in een crisissituatie bevinden. (stuk 5)

De prijzen die de rundvleesproducenten voor hun waren ontvangen zijn al meer dan vijf jaar angstwekkend aan het dalen, terwijl het verbruik van rundvlees eveneens een neerwaardse trend volgt.

Indien de ongunstige prijzentrend in de sector zich doorzet of de huidige prijzen ongewijzigd zouden blijven, worden verzoeker en zijn gezin stellig geconfronteerd met financiële moeilijkheden die niet meer te overbruggen zullen zijn.

In die omstandigheden kan al evenmin een kleine financiële reserve worden opgebouwd om het hoofd te kunnen bieden aan onvoorziene omstandigheden en kosten.

De inkomsten- en rentabiliteitsberekeningen, uitgaande van het accountantskantoor WAUTERS tonen genoegzaam aan dat het bedrijf in zijn huidige structuur niet meer leefbaar is. (stukken 3 t/m 7)

De bestreden beslissing brengt dan ook de levensvatbaarheid van het landbouwbedrijf in het gedrang en de bestaanszekerheid van verzoeker en zijn gezin ernstig in gevaar.

Het bedrijf van verzoeker kan in de toekomst inderdaad slechts leefbaar blijven en voldoende rendement garanderen in de vorm die volgens de vraag tot wijziging werd gepland.

Zo die wijziging en uitbreiding niet kan worden verwezenlijkt en verzoeker daardoor zijn financieel en economisch draagvlak niet zou kunnen vergroten,

zal het voor hem eenvoudigweg niet meer mogelijk zijn het landbouwbedrijf verder met dezelfde dierbezetting uit te baten.

Verzoeker zou dan wel verplicht zijn het bedrijf verder af te bouwen of mogelijks zelfs het faillissement aan te vragen.

Zelfs indien deze laatste oplossing kan worden vermeden, zou de tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing alvast voor gevolg hebben dat verzoeker genoodzaakt zou zijn de landbouwactiviteit, die zijn enige bron van inkomsten is, op te geven, wat achteraf, zelfs ingeval van inwilliging van de gevorderde vernietiging, nooit meer volledig kan worden goedgeemaakt.

De schade die verzoeker daardoor zou lijden is omzeggens niet meer goed te maken en zelfs een pecuniaire schadevergoeding, hoe groot ook, kan niet toereikend zijn om aan verzoeker terug te geven wat hij zou hebben moeten prijsgeven, zowel materieel als moreel.

De schade die voortspruit uit een weigeringsbeslissing nopens de uitbating van een bedrijf die haar levensvatbaarheid in het gedrang brengt (Arrest NV CASTERMANS, 21 mei 1992, nr. 39.428), of de beëindiging van de economische activiteit in het verschiët brengt (Arrest NV DIRK, 3 april 1992, nr. 39.158 - 12 augustus 1991, nr. 37.526) of haar naar de rand van het faillissement voert (Arrest DE KONINCK, 16 januari 1992, nr. 38.506) indien geen schorsing van de tenuitvoerlegging wordt uitgesproken, werd door de Raad van State als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanzien";

Overwegende dat de verwerende partij terecht opmerkt dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker pas op 12 januari 1995 het bedrijf heeft overgenomen van Gustaaf VAN BOUCHAUTE; dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de algemene economische en bedrijfssituatie in 1995 niet radicaal verschillend was van de huidige situatie; dat er kan worden van uitgegaan dat zo het bedrijf in 1996 niet rendabel was, het dat ook niet was in 1995, jaar van de overname; dat het door verzoeker geschetste nadeel dan ook niet voortvloeit uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden weigeringsvergunning;

Overwegende dat de vaststelling dat niet is voldaan aan de tweede voorwaarde van artikel 17, § 2,

van de gecoördineerde wetten op de Raad van State,
volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,
zonder dat de door de verwerende partij opgeworpen
exceptie van onontvankelijkheid moet worden onderzocht,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negenentwintig april
1900 zevenennegentig, door de VIIe kamer, die was
samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M.-R. BRACKE.